

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОБОВ ДОЛ (по чл.1, ал.2 от ЗМДТ)

Раздел I. Общи разпоредби

Чл. 1. (1) В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. други местни данъци, определени със закон;
9. Данък върху таксиметров превоз на пътници.

(2) Общинският съвет определя с тази наредба размера на данъците по ал.1 при условията, по реда и в границите, определени със ЗМДТ.

(3) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 2. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 3. Данъчните декларации по ЗМДТ се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 4. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на този закон.

(7) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Раздел II.

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 5. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на общината сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл. 6. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 7. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 8. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 9. (1) За новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (в сила от 01.07.2011 г.) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(3) (в сила от 01.07.2011 г.) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(4) (в сила от 01.07.2011 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(5) (в сила от 01.07.2011 г.) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

Чл. 10. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало използването им.

(2) При прехвърляне на имота приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

Чл. 11. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 12. (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните

книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) (в сила от 01.01.2011 г.) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информацията относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 13. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 14. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 15. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от ЗМДТ, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 16. Общинският съвет определя размера на данъка върху данъчната оценка на недвижимия имот, съгласно т.1 на Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 17. Данъкът по чл. 14, ал. 1 и 4 от ЗМДТ се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 18. (1) Освобождават се от данък:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
 7. храмовете и манастирите, предназначени за богослужерна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната;
 8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
 9. сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
 10. музеите, галериите, библиотеките;
 11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
 12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
 13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
 14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;
 15. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.
- (2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.
- (3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.
- (4) За имотите по ал. 1, т. 17, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.
- (5) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 20. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Чл. 21. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Бобов дол, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел III **Данък върху наследствата**

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.
(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 от ЗМДТ или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имущества на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 26. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. недвижимите имоти - по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;
2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства - по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 27. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33 от ЗМДТ, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;
2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;
3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;
4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 28. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от ЗМДТ.

Чл. 29. Общинският съвет определя размера на данъка поотделно за всеки наследник или заветник съгласно т.2 от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 31. (1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. имуществото, завещано на държавата и общините;
3. имуществото, завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
4. обикновената покъщнина;
5. дребният земеделски инвентар;
6. библиотеките и музикалните инструменти;
7. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;
8. неполучените пенсии на наследодателя;
9. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал. 1, т. 4, 5 и 6 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

(4) Алинея 1, т. 3 се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

Чл. 32. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година

преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 33. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 34. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местоткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 35. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжи, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местоткриване на наследството.

Раздел IV.

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 36. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44 от ЗМДТ, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 38. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;

2. другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка по приложение № 2 от ЗМДТ за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Чл. 39. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, определен съгласно т.3 от Приложение №1 към Наредбата.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер съгласно т.4 от Приложение №1 към Наредбата върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 40. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги и домовете за медико-социални грижи за деца;

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;

е) лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

2. даренията за лечение на граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

(2) Когато имущество, получено по ал. 1, бъде прехвърлено на трети лица, несъбраният данък става дължим, ако се докаже, че прехвърлянето не е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация, посочена в ал. 1, или които са посочени като основание за освобождаване от данък.

(3) Алинея 1, т. 1, букви "б", "в", "г" и "е", т. 4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава -

страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

(4) Освобождаването по ал. 1, т. 2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл. 41. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Чл. 42. Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че е платен данъкът по тази глава.

Чл. 43. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти, а органите на Министерството на вътрешните работи и другите компетентни органи уведомяват в 7-дневен срок за регистрираните, отчислените и спрените от движение моторни превозни средства.

(2) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването, съответно регистрирането, отчисляването или спирането от движение на превозното средство.

Раздел V.

Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 46. (1) Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(2) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(3) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по ал. 1.

(4) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(5) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(6) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрацията.

(7) При подаване на декларацията по ал. 1 собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(8) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 1 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

Чл. 47. (1) За леки автомобили размерът на данъка съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, е съгласно т.5 от Приложение №1 към Наредбата.

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в размер, съгласно т.6 от Приложение №1 към Наредбата.

(3) Данъка за мотопеди и за мотоциклети е в размер, съгласно т.7 от Приложение №1 към Наредбата.

(4) Данъкът за триколка на базата на общото тегло е в размер, съгласно т.8 от Приложение №1 към Наредбата.

(5) Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане е в размер съгласно т.9 от Приложение №1 към Наредбата.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер, съгласно т.10 от Приложение №1 към Наредбата за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача е в размер, съгласно т.11 от Приложение №1 към Наредбата.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер, съгласно т.12 от Приложение №1 към Наредбата.

(9) Общински съвет определя данъка за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона в размер, съгласно т.13 от Приложение №1 към Наредбата.

(10) Общински съвет определя данъка за трактори в размер, съгласно т.14 от Приложение №1 към Наредбата.

(11) Общински съвет определя данъка за други самоходни машини в размер, съгласно т.15 от Приложение №1 към Наредбата.

(12) Общински съвет определя данъка за моторни шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата в размер, съгласно т.16 от Приложение №1 към Наредбата.

(13) Общински съвет определя данъка за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, в размер, съгласно т.17 от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 48. Общинският съвет определя данъка за:

1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер, съгласно т.18.1. от Приложение №1 към Наредбата.

2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер, съгласно т.18.2. от Приложение №1 към Наредбата.

3. джетовите - в размер, съгласно т.18.3. от Приложение №1 към Наредбата.

4. ветроходните и моторните яхти - в размер, съгласно т.18.4. от Приложение №1 към Наредбата.

5. скутерите - в размер, съгласно т.18.5. от Приложение №1 към Наредбата.

6. влекачите и тласкачите - в размер, съгласно т.18.6. от Приложение №1 към Наредбата.

7. речните самоходни плавателни съдове - в размер, съгласно т.18.7. от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 49. Общински съвет определя данъка за гражданските въздухоплавателни средства в размер, съгласно т.19. от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 50. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица;
2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;
3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

Чл. 51. (1) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории "Евро 3", "Евро 4", "Евро 5", "Евро 6" и "EEV", определеният данък за съответната година се заплаща с намаление от 40 на сто .

(2) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологични категории "Евро 3" и "Евро 4" данъкът се заплаща с 50 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5" и "Евро 6" - с 60 на сто намаление, от определения данък.

(3) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории "Евро 3" и "Евро 4", данъкът се заплаща с 40 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление, от определения данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, при условие че не се използват за други цели.

(5) Екологичните категории "Евро 3", "Евро 4", "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.

Чл. 52. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 53. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл. 54, ал. 2 от ЗМДТ - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел VI. Патентен данък

Чл. 54. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 от ЗМДТ (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 55. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з. от ЗМДТ. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 56. (1) Общински съвет определя размера на патентния данък, съгласно т.20. от Приложение №1 към Наредбата, умножен с коефициент в зависимост от местонахождението на обекта на територията на община Бобов дол.

(2) Общински съвет определя зоните и съответните им коефициенти, както следва:

1. Зониране

I-ва зона – включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 4; 5; 15; 16; 17; 18; 19; 20; 21; 22; 23; 26; 27; 28; 33; 45; 46; 47; 48; 49; 50; 53; 54; 56 и 75.

II-ра зона - включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 3; 6; 7; 8; 9; 12; 13; 14; 24; 25; 29; 30; 31; 32; 36; 37; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 51; 52; 55; 58; 59; 59-а; 60; 61; 62; 63; 64; 65; 66; 67; 68; 69; 72; 73 и 74.

III-та зона - включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 1; 2; 2-а; 10; 11 и 72-а и населените места от V- ти и VI –ти функционален тип, както следва: Мламолово; Мало село; Големо село; Бабино.

IV-та зона - включва населените места от VII- ти и VIII –ми функционален тип, както следва: Мала Фуча; Коркина; Горна Козница; Долистово; Голем Върбовник; Мали Върбовник; Шатрово; Бабинска река; Новосеяне; Панчарево; Голема Фуча; Блато и Локвата.

2. Коефициенти

а/ за I-ва зона – коефициент 1,3

б/ за II-ва зона – коефициент 1,2

в/ за III-та зона – коефициент 1,1

г/ за IV-та зона – коефициент 1

(3) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 57. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно т.20. от Приложение №1 към Наредбата,.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 20 – 1. и 2. от Приложение №1 към Наредбата, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, дължат данък само за дейността по т. 3 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата,.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в т.20 от Приложение №1 към Наредбата, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н от ЗМДТ е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 от ЗМДТ данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 59. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ.

Чл. 60. (1) Данъчните декларации по чл. 61н от ЗМДТ се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването ѝ се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 61. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 2 и 3 от ЗМДТ данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Раздел VII.

Туристически данък

Чл. 62. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 63. (1) Общински съвет определя размера на данъка, съгласно т.21 от Приложение №1 към Наредбата.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) *Отменен с Решение № 128/08.07.2014г. на Административен съд – гр. Кюстендил*

Чл. 64. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VIII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 65. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.
(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.
(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Бобов дол по реда на Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 300 лева.
(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.
(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 67. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.
(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.
(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.
(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 68. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Бобов дол ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 69. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 66;
БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

НВДТПП = $\frac{\text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}$, където

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 70. Данъкът по чл. 66 се внася по сметка на Община Бобов дол преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 71. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 69, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Раздел IX.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 72. (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 73. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) За нарушение по чл. 41 от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 74. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 75 (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н от ЗМДТ или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 76. (1) При неспазване на разпоредби по ЗМДТ извън случаите по чл. 123, 124 и 125 от ЗМДТ, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците и таксите по ЗМДТ.

Чл. 77. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(5) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

Раздел X. Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Разпоредбите на тази наредба за лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто се прилагат и за лицата с определени с валидно решение на компетентен орган вид и степен на увреждане от 50 до 100 на сто.

§ 2. (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2012 г. до 31 декември 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2012 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2011 г.

§ 3. (1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2012 г. до 31 декември 2011 г. (2) Размерът на дължимия туристически данък за 2012 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 4. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на този закон предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма вписва данните в Националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма в срок до 31 март 2011 г.

§ 5. Тази Наредба е приета с Решение № 3 от Протокол № 1 /28.01.2011г от заседание на ОбС – Бобов дол и влиза в сила, считано от 1 януари 2011 г.; **изменена с Решение № 54 от Протокол № 4/29.12.2011 г. ; изменена с Решение № 16 от Протокол № 3/27.02.2014 год., изменена и допълнена с Решение № 161 от Протокол № 8/19.09.2016год.**

Промените влизат в сила от 01.01.2017 г.

**ПРИЛОЖЕНИЕ №1
КЪМ НАРЕДБАТА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА
ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОБОВ ДОЛ
2012 ГОДИНА**

1. Данъкът върху недвижимите имоти е в размер на 2,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.
2. Размерът на данъка върху наследствата поотделно за всеки наследник или заветник, е както следва:
 - 2.1. за братя и сестри и техните деца – 0,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
 - 2.2. за лица извън посочените в т. 2.1 – 5,0 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.
3. При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ данъкът да се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:
 - 3.1. – 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
 - 3.2. – 5,0 на сто - при дарение между лица извън посочените в т.3.1.
4. При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер от 2,6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.
5. За леки автомобили размерът на данъка, съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, е както следва:
 - 5.1. до 37 kW включително – 0,39 лв. за 1 kW;
 - 5.2. над 37 kW до 55 kW включително – 0,46 лв. за 1 kW;
 - 5.3. над 55 kW до 74 kW включително – 0,62 лв. за 1 kW;
 - 5.4. над 74 kW до 110 kW включително - от 1,26 лв. за 1 kW;
 - 5.5. над 110 kW - от 1,44 лв. за 1 kW.

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава със следните коефициенти:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 14 години	1
Над 5 до 14 години включително	1,5
До 5 години включително	2,8

6. Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в размер, както следва:
 - 6.1. товарно ремарке - 10 лв.;

6.2. къмпинг ремарке - 20 лв. ;

7. Данъкът за мотопеди е в размер от 15 лв., а за мотоциклети - в размер, както следва:

7.1. до 125 куб. см включително - 20 лв.;

7.2. над 125 до 250 куб. см включително – 40 лв.;

7.3. над 250 до 350 куб. см включително – 50 лв.;

7.4. над 350 до 490 куб. см включително – 70 лв.

7.5. над 490 до 750 куб. см включително – 100 лв.;

7.6. над 750 куб. см - 130 лв.

8. Данъкът за триколка на базата на общото тегло е в размер, както следва:

8.1. до 400 кг включително - 4 лв.;

8.2. над 400 кг – 12 лв.

9. Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане е в размер, както следва:

9.1. до 22 места, включително мястото на водача - 50 лв.;

9.2. над 22 места, включително мястото на водача – 100 лв.

10. Данъкът за товарен автомобил до 12т технически допустима максимална маса е в размер от 10 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

11. Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке, в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, е както следва:

Брой оси	Допустима	Данък (в лв.)	
на седловия	максимална		
влекач/	маса на състава		
влекача	от превозни		
за ремарке	средства,		
	посочена в		
	свидетелството		
	за регистрация		
	на влекача		
	равна	по-	задвижваща
			други системи

	или	малка	ос/оси с	за окачване на
	повече	от	пневматично	задвижващата
	от		или с окачване,	ос/оси
			прието за екви-	
			валентно на	
			пневматичното	
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

12. Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер 75 лв.

13. Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 150 лв.

14. Данъкът за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 10 лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително – 14 лв.;
3. над 37 kW - 20 лв.

15. Данъкът за други самоходни машини е в размер от 35 лв.

16. Данъкът за моторни шейни е в размер от 75 лв.

17. Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, е както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	282	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

18. Данъкът за:

18.1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите – е в размер от 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

18.2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – е в размер от 1лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

- 18.3. джетовете – е в размер от 100 лв. за брой;
- 18.4. ветроходните и моторните яхти – е в размер от 20 лв. за всеки започнат бруто тон;
- 18.5. скутерите – е в размер от 2,70 лв. за киловат;
- 18.6. влекачите и тласкачите – е в размер от 0,14 лв. за киловат;
- 18.7. речните несамоходни плавателни съдове – е в размер от 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

19. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

- 19.1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
- 19.2. за параплан - 12 лв.;
- 19.3. за делтаплан - 12 лв.;
- 19.4. за мотоделтаплан - 20 лв.;
- 19.5. за свободен балон - 30 лв.;
- 19.6. за планер - 30 лв.

20. Видове патентни дейности и годишни размери на данъка:

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

1 и 2 звезди 25 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:

1 - 2 звезди 3 лв.

3 звезди 10 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1 - 2 звезди 3 лв.

3 звезди 5 лв.

в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":

1 - 2 звезди 4 лв.

3 звезди 6 лв.

г) кафе-сладкарници:

1 - 2 звезди 1 лв.

3 звезди 3 лв.

д) барове:

- дневни:

2 звезди 10 лв.

3 звезди	20 лв.
- нощни:	
2 звезди	20 лв.
3 звезди	30 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:	150 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв.м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв.м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:	4 лв.
4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:	
лева за брой място	20 лв.
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	40 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	130 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	60 лв.
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	60 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100 лв.

19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
47 лв.
21. Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
300 лв.
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
3000 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
2000 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
50 лв.
30. Заложни къщи:
3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
50 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:
300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:
- а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:
100 лв.
- б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:
8 лв.
- в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:
40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението

на обекта:

1,50 за 1 кв.м

300 лв. за един фитнес уред

35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

133 лв.

36. Мелничарски услуги:

а) мелници за брашно - 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

б) мелници за фураж стационарни -

600 лв.

37. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета

750 лв. на брой;

б) лодки

450 лв. на брой;

в) яхти

900 лв. на брой;

г) джетове

900 лв. на брой;

д) влакчета

30 лв. на брой;

е) файтони

75 лв. на място

ж) водни ски, водни планински и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения

150 лв. на брой оборудване;

з) зимни ски (включително ски екипировка), зимни кърки, сноубордове, шейни

150 лв.

и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши

150 лв.

к) детски колички и моторчета

150 лв.

л) стрелбища

300 лв.

на брой

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети

200 лв.

б) други МПС

400 лв.

39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - 2000 лв. за брой моторно превозно средство.

40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:

а) комбайн -

330 лв.;

б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини -

110 лв.;

в) прикачни, навесни и стационарни машини -

11 лв.

20.1. В зависимост от зоната в която се намира обекта данъка се умножава с коефициент, както следва:

а/ за I - ва зона – коефициент 1,3

б/ за II – ра зона – коефициент 1,2

в /за III –та зона – коефициент 1,1

г/ за IV – зона – коефициент 1

20.2. За видовете патентни данъци под №1; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20; 25; 28; 32; 35 и 40 в таблицата по т.20, при изчисляване на данъка се прилага коефициент 1 /едно/, независимо от местонахождението на обекта.

21. Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,40 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.